

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 sierpnia 2018 r. ok. godz. 14.20 w miejscowości W. , gmina N. , woj. (...) patrolujący ul. (...) radiowozem oznakowanym funkcjonariusze (...) w W. st. post. M. N. i st. sierż. G. L. zatrzymali do kontroli drogowej samochód marki B. o nr rej. (...). Pojazd ten poruszał się ulicą (...).

W trakcie kontroli drogowej zatrzymanego pojazdu ustalono , iż ten pojazd mechaniczny prowadził oskarżony K. A. , który nie posiadał przy sobie żadnych dokumentów w tym prawa jazdy . Po sprawdzeniu policyjnej bazy danych (...) ustalono iż oskarżony K. A. ma aktywne dwa zakazy prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczone przez sąd.

Oskarżony K. A. miał orzeczony prawomocnymi wyrokami : Sądu Rejonowego dla W. Ż. w W. z dnia 06 marca 2018 r. , sygn. akt III K 516/17 środek karny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat obowiązujący od 25.06.2017 r. do 25.06.2021 r. (wyrok uprawomocnił się 14 marca 2018 r.) (k. 22) oraz Sądu Rejonowego w M. z dnia 15 maja 2018 r. , sygn. akt II W 140/18 środek karny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 9 miesięcy obowiązujący od 26.05.2018 r. do 26.02.2019 r. (wyrok uprawomocnił się 26 maja 2018 r.) (k. 24).

K. A. ma ukończone 25 lat , jest kawalerem , nie ma nikogo na utrzymaniu , pracuje i osiąga dochód w wysokości 1560 zł miesięcznie , był karany (k. 48) , nie leczy się psychiatrycznie ani odwykowo .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : wyjaśnień oskarżonego K. A. (k. 14 i k. 51) , zeznań świadka : M. N. (k. 4-5 i k. 51) oraz dokumentów w postaci : notatki urzędowej (k. 1 i k. 17) , karty karnej (k. 18-19) , wyroku Sądu Rejonowego dla W. Ż. w W. z dnia 06 marca 2018 r. , sygn. akt III K 516/17 (k. 22) , wyroku Sądu Rejonowego w M. z dnia 15 maja 2018 r. , sygn. akt II W 140/18 (k. 24) , danych osobo poznawczych (k. 25) , sprzeciwu od wyroku nakazowego (k. 39) i karty karnej (k. 47- 48) .

K. A. stanął pod zarzutem , iż w dniu 19 sierpnia 2018 r. w miejscowości W. , gmina N. , woj. (...) kierował pojazdem mechanicznym marki B. o nr rej. (...) w ruchu lądowym pomimo orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla W. Ż. , sygn. akt : III K 516/17 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres od 25.06.2017 r. do 25.06.2021 r. oraz orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w M. , sygn. akt : II W 140/18 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres od 26.05.2018 r. do 26.02.2019 r. , to jest popełnienia czynu z art. 244 k.k..

Oskarżony K. A. podczas postępowania przygotowawczego i na rozprawie przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu (k. 14 i k. 51) . Oskarżony K. A. w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił iż w dniu 19 sierpnia 2018 r. faktycznie kierował samochodem marki B. wiedząc iż ma zakaz . Tak się stało że nie było trzeźwego kierowcy a on musiał dojechać do W. (k. 14) . Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony K. A. odmówił składania wyjaśnień i potwierdził swoje wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym (k. 51)

Sąd dał pełną wiarę wyjaśnieniom oskarżonego K. A. . Z wyjaśnień tych wynika wprost iż oskarżony K. A. kierując pojazdem mechanicznym – samochodem marki B. o nr rej. (...) w dniu 19 sierpnia 2019 r. w ruchu lądowym wiedział iż został orzeczony wobec niego prawomocnymi wyrokami sądu środek karny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym który obowiązywał w dniu zdarzenia (k. 14) . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego K. A. są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadka M. N. (k. 4-5 i k. 51) i dokumentami w postaci : notatki urzędowej (k. 1 i k. 17) , wyroku Sądu Rejonowego dla W. Ż. w W. z dnia 06 marca 2018 r. , sygn. akt III K 516/17 (k. 22) , wyroku Sądu

Rejonowego w M. z dnia 15 maja 2018 r. , sygn. akt II W 140/18 (k. 24) i karty karnej (k. 47- 48) . Należy wskazać iż z wyjaśnień oskarżonego K. A. wynika wprost iż popełnił on zarzucany mu czyn z art. 244 k.k. .

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. N. jako jasnym dokładnym , spójnym i logicznym.

Z zeznań świadka M. N. policjanta z (...) w W. wynika iż w dniu 19 sierpnia 2018 r. pełnił służbę wraz z st. sierż. G. L. w patrolu zmotoryzowanym . Na ul. (...) w miejscowości W. zatrzymał do kontroli drogowej samochód marki B. o nr rej. (...) . Kierowca tego pojazdu okazał się być K. A. , który podczas kontroli nie posiadał żadnych dokumentów . Po sprawdzeniu w bazie (...) okazało się iż K. A. posiada aktualnie dwa zakazy prowadzenia pojazdów mechanicznych (k. 4-5 i k. 51) .

Fakt, że wskazany wyżej świadek precyzyjnie określa zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania tego świadka są jasne , dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów , albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych , nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie , a zatem nie mających logicznego powodu , by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach . Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia .

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 244 k.k. stanowi, kto nie stosuje się do orzeczonego przez sąd zakazu zajmowania stanowiska, wykonywania zawodu, prowadzenia działalności, wykonywania czynności wymagających zezwolenia, które są związane z wykorzystywaniem zwierząt lub oddziaływaniem na nie, prowadzenia pojazdów, wstępu do ośrodków gier i uczestnictwa w grach hazardowych, wstępu na imprezę masową, przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, nakazu okresowego opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym, zakazu kontaktowania się z określonymi osobami, zakazu zbliżania się do określonych osób lub zakazu opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu, zakazu posiadania wszelkich zwierząt albo określonej kategorii zwierząt albo nie wykonuje zarządzenia sądu o ogłoszeniu orzeczenia w sposób w nim przewidziany, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5 . Przedmiotem ochrony czynu z art. 244 k.k. jest więc wymiar sprawiedliwości, a w ramach tego zapewnienie wykonania orzeczeń sądu, o których mowa w tym przepisie. Tak więc ochroną z art. 244 k.k. są objęte wyłącznie orzeczenia sądu, a nie innych organów. Dotyczy to również orzeczeń sądów zapadłych w sprawach o przestępstwa skarbowe. Przestępstwo z art. 244 k.k. jest przestępstwem, którego podmiotem może być jedynie osoba, w stosunku do której orzeczono środki karne w przepisie tym wymienione, a więc zakaz zajmowania stanowiska, wykonywania zawodu, prowadzenia działalności lub prowadzenia pojazdów, albo która nie wykonuje zarządzenia sądu o ogłoszeniu orzeczenia w sposób w nim przewidziany. Dyspozycję art. 244 k.k. wyczerpuje ten, kto nie stosuje się do orzeczonego przez sąd zakazu, który obowiązuje od daty uprawomocnienia się wyroku, bez względu na to, czy i kiedy zrealizuje obowiązek zwrotu dokumentu i bez względu także na tok postępowania wykonawczego (tak wyrok Sądu Najwyższego z 11 marca 2004 r., III KK 341/03, Prok. i Pr. 2004, nr 10, poz. 3). Ponieważ przestępstwo z art. 244 k.k. może być popełnione jedynie z winy umyślnej, do jego przypisania konieczne jest ustalenie, że sprawca, nie stosując się do orzeczonego przez Sąd zakazu prowadzenia pojazdów, miał świadomość jego prawomocności, od której, w myśl art. 43 § 2 k.k., ów zakaz obowiązuje (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2004 r., III KK 341/03, Prok. i Pr. 2004, nr 10, poz. 3).

W powyższej sprawie oskarżony K. A. wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego opisanego w art. 244 k.k. albowiem w dniu 19 sierpnia 2018 r. w miejscowości W. , gmina N. , woj. (...) na ul. (...) kierował pojazdem

mechanicznym marki B. o nr rej. (...) w ruchu lądowym pomimo orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla W. Ż. w W. z dnia 06 marca 2018 r. , sygn. akt III K 516/17 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres od 25.06.2017 r. do 25.06.2021 r. oraz orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w M. z dnia 15 maja 2018 r. , sygn. akt II W 140/18 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres od 26.05.2018 r. do 26.02.2019 r. . Znamiona czynu z art. 244 k.k. są spełnione, gdy zakaz, do którego sprawca nie stosuje się, został orzeczony przez sąd prawomocnie, co wymaga ustalenia świadomości sprawcy, co do uprawomocnienia się orzeczonego zakazu (tak wyrok Sądu Najwyższego z 17 stycznia 2003 r., WA 75/02, OSNKW 2003, nr 5-6, poz. 44). Niewątpliwym jest iż oskarżony K. A. wiedział o orzeczonym wobec niego prawomocnymi wyrokami : Sądu Rejonowego dla W. Ż. w W. z dnia 06 marca 2018 r. , sygn. akt III K 516/17 środek karny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 lat obowiązujący od 25.06.2017 r. do 25.06.2021 r. (wyrok uprawomocnił się 14 marca 2018 r.) (k. 22) oraz Sądu Rejonowego w M. z dnia 15 maja 2018 r. , sygn. akt II W 140/18 środek karny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 9 miesięcy obowiązujący od 26.05.2018 r. do 26.02.2019 r. (wyrok uprawomocnił się 26 maja 2018 r.) (k. 24). Wynika to wprost z wyjaśnień oskarżonego K. A. (k. 14 i k. 51) . Fakt popełnienia przez oskarżonego K. A. tego czynu potwierdzają również zeznania świadka M. N. (k. 4-5 i k. 51) i dokumenty w postaci : notatki urzędowej (k. 1 i k. 17) , wyroku Sądu Rejonowego dla W. Ż. w W. z dnia 06 marca 2018 r. , sygn. akt III K 516/17 (k. 22) , wyroku Sądu Rejonowego w M. z dnia 15 maja 2018 r. , sygn. akt II W 140/18 (k. 24) i karty karnej (k. 47- 48). Należy wskazać iż oskarżony K. A. w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 244 k.k. (k. 14 i k. 51).

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy , jak i wina oskarżonego K. A. co do popełnienia przez niego zarzucanego mu czynu z art. 244 k.k. nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu K. A. karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jaki i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego K. A. czynu przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra oraz okoliczności działania oskarżonego. Oskarżony kierował pojazdem mechanicznym mimo orzeczonego wobec niego prawomocnymi wyrokami środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym (k. 22 i k. 24) co winno się spotkać z właściwą i surową represją karną . Ponadto okolicznością obciążającą jest fakt iż oskarżony K. A. był karany (k. 48) .

W powyższej sprawie Sąd nie stwierdził istnienia żadnych okoliczności łagodzących wobec oskarżonego K. A. .

Orzekając o karze Sąd na podstawie art. 244 k.k. wymierzył oskarżonemu K. A. karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczona wobec oskarżonego K. A. kara 8 miesięcy pozbawienia wolności spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ sposób działania sprawcy . Sąd wymierzoną oskarżonemu K. A. karę pozbawienia wolności zawiesił na okres próby 2 lat na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k., uznając iż jest to okres wystarczający dla zrozumienia przez oskarżonego wagi popełnionego przez niego czynu . Groźba wykonania kary w okresie próby ponadto spowoduje , iż oskarżony K. A. będzie respektować porządek prawny, a co za tym idzie cele kary zostaną osiągnięte. Zgodnie z treścią art. 69 § 1 k.k. Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Należy wskazać iż oskarżony K. A. w czasie popełnienia czynu nie był skazywany na karę pozbawienia wolności (k. 48) oraz orzeczono wobec niego karę pozbawienia wolności w wymiarze nie przekraczającym rok , tym samym zachodzą przesłanki wskazane w art. 69 § 1 k.k. umożliwiające zawieszenie orzeczonej wobec oskarżonego K. A. kary 8 miesięcy pozbawienia wolności .

Ponadto Sąd na podstawie art. 71 § 1 k.k. Sąd wymierzył oskarżonemu K. A. karę grzywny 100 (sto) stawek dziennych określając wysokość stawki dziennej na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych. Kara grzywny spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej i spełni funkcję represyjną wobec oskarżonego .

Na podstawie art. 72 § 1 pkt. 1 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego K. A. do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby . Orzeczenie tego obowiązku spełnia wobec oskarżonego K. A. cele zarówno wychowawcze jak i zapobiegnie popełnieniu przez niego podobnych przestępstw w przyszłości.

Na podstawie art. 42 § 1a pkt. 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego K. A. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 (trzech) lat . Sąd uznał bowiem , iż okres 4 lat jest wystarczający dla spełnienia roli represyjnej wobec oskarżonego . Tylko ten środek karny spełni wobec oskarżonego funkcję prewencyjną i wychowawczą oraz zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Ponadto ten środek karny winien wyeliminować przez okres jego obowiązywania zagrożenie jakie stanowi oskarżony dla innych uczestników ruchu drogowego.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i zwolnił oskarżonego K. A. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę jego sytuację majątkową .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.